

Vertelling 8–12 jaar

Als God je aankijkt

Elke dag is een wonder, voor de vrienden van Jezus. Samen met Jezus trekken ze door het land. Ze zien hoe hij zieke mensen beter maakt, hoe hij vertelt over Gods liefde, elke dag opnieuw. Als het aan de vrienden ligt, zou het altijd zo mogen blijven. Maar op een dag, als ze samen zitten te eten, zegt Jezus: 'Ik ben nu nog bij jullie. Maar binnenkort ga ik naar mijn Vader in de hemel.'

De vrienden schrikken. Gaat Jezus weg? Maar hoe dan? En wat moet er dan met hen gebeuren?

Jezus ziet hun schrik. 'Wees niet bezorgd', zegt hij. 'Ik ga naar mijn Vader om voor jullie een plaats klaar te maken. En op een dag neem ik jullie mee. Dan zijn we samen bij God in de hemel. Jullie weten de weg naar waar ik naartoe ga.'

Even is het stil aan tafel. Misschien hebben ze allemaal hun eigen gedachten, hun eigen vragen, hun eigen gevoelens. Tomas is de eerste die zijn mond opendoet. Hij frons zijn wenkbrauwen als hij zegt: 'Jij zegt dat wij de weg weten, Jezus. Maar... we weten niet eens precies waar je naartoe gaat. Hoe kunnen we dan de weg weten?'

Jezus buigt zich over de tafel naar Tomas toe. Hij raakt even zijn handen aan en kijkt hem in de ogen. En dan zegt hij zacht: 'Ik ben de weg, Tomas. Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Als je bij God wilt zijn, volg mij dan.'

Daarna is het even stil aan tafel. Waarschijnlijk hebben de vrienden nog steeds allemaal hun eigen gedachten en gevoelens. Filippus zucht en kijkt voor zich uit. 'Weet je wat ik weleens zou willen?' vraagt hij. 'Ik zou een keer, al is het maar heel even, God willen zien. Gewoon echt zien, en weten wie hij is. Kun jij daar niet voor zorgen, Jezus?'

Nu kijkt Jezus Filippus aan. 'Kijk in mijn ogen', zegt hij. 'Kijk écht naar me... dan zie je God. In alles wat ik doe, in alles wat ik zeg, zie je hoe God aan het werk is. Kijk naar de glinstering in mijn ogen, dan zie je het licht van de hemel. En als je dat ziet, dan kan dat licht ook in jou gaan schijnen. Dan zul jij dingen doen waaraan mensen zien dat God bestaat. Dat hij in de wereld werkt, dat hij voor mensen zorgt. Elke keer dat jij dat laat zien, is de hemel even open.'

Even kijkt Jezus naar Tomas. 'Dan hoeft niemand meer de weg te zoeken', voegt hij eraan toe.

De vrienden laten de woorden van Jezus op zich inwerken. Ze proberen alles te onthouden, alles vast te houden van wat er nu gebeurt. Van hen zou het altijd zo mogen blijven. En zo niet... dan zal het ook goed komen. Jezus zal ervoor zorgen, dat elke dag een wonder is.

Mattijs Weegenaar

8-10 jaar

Gesprek: Waarom is elke dag een wonder voor de vrienden van Jezus? Kan dat zo blijven als Jezus niet meer bij hen is? Wat denk jij: Kun jij ook iets van God laten zien? Hoe dan?

Spel: Iedereen aan tafel had zijn eigen gedachten, hoorden we in het verhaal. Wat zou jij denken en voelen als je daar aan tafel zou zitten? Denk hier allemaal even in stilte over na. Maak daarna een levend schilderij, waarbij je allemaal gaat zitten in een houding en met een gezichtsuitdrukking die iets laat zien van jouw gevoel bij het verhaal. De stoel van Jezus blijft leeg; zo kan iedereen uitgaan van een eigen beeld van Jezus in dit tafereel. Maak foto's van het levend schilderij en presenteer de foto's na afloop in de kerk.

Creatief: De kinderen maken een tekening of schilderij met als titel: De weg naar de hemel. Ze mogen zelf bedenken hoe ze dit invullen: bijvoorbeeld met een ladder-weg door de lucht, een weg vol vrolijke dingen, een weg met richting-aanwijzers, etc.

11-12 jaar

Gesprek: Filippus zegt dat hij weleens een keer God zou willen zien. Herken je dat gevoel? Waarom wel of niet? Wat zou Filippus vinden van het antwoord dat Jezus geeft?

Creatief: Wat zie je als God ziet? Laat de kinderen een tijdje samen nadenken over deze vraag. Daarna maakt elk kind een tekening of schilderij met als titel: Hier zie je God.